

VYSOKÉ UČENÍ
TRPA SLÍKAŘSKÉ

+

YETTI KLUB
BRNO

8.

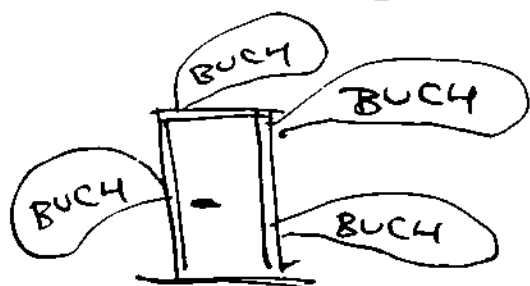
Plantážník

ČERVEN 1984

Plantazník

Sam
Belmondo
vrta

ČERVEN 84

CO TO BOUCHAT NA DVEŘE ?
NEVÍTE ? PŘECE

3. expedice
Yetti klubu

ČTĚTE UVNITŘ

Zamyšlení O 36 KNIHÁCH

Taky se vám už určitě stalo, že vám pošta doručila dopis, o kterém jste dlouho přemýšleli od koho asi je. Pak jste ho otevřeli a zírala na vás dvě jména s adresami /s nichž zaručeně alespoň jedna vám byla známá/ a s výzvou, abyste poslali 6 kopií tohoto listu svým kamarádům do 5 dnů, adresy posunuli a přidali svou a čekali dva týdny na 36 knížek. U některých byl dokonce seznam již zapojených. Nic nového - není to tak dávno a podobná hra běžela s penězy, předtím s pohlednicemi ... Dvakrát se mi podařilo odtáhnout v poslední chvíli, ale nakonec přece jen se ke mně hra pětkrát dostala. Pětkrát jsem zklamal, zaslal hru, která je úplně nesmyslná a je zářející kolik skutečně chytrých lidí se na ni vždy znovu chytí. Takže čísla: Hru začíná jeden, tedy 1.kolo /1/, posílá dalším 6 tj. 2.kolo /6/, 3.kolo /36/,... a tak to jde dál geometrickou řadou. Jen pro zajímavost v 7.kole by bylo zapojeno 279 936 lidí, v 8.kole 1 679 616, v 9.kole 10 077 969 a v 10.kole by hráč musela opustit naši republiku /60 466 176/. A 13.kolo by pak na zeměkouli už neměl kdo hrát /11 848 694 016/. Pokud by se dodržel termín 5 dnů, hra by dospěla do onoho osudného 13.kola za 65 dnů. Ve hrách, které jsem dostal /a byl u nich seznam/ jsem byl na 33. a 31.místě, což je vzhledem k předchozím výpočtům zjištění značně optimistické. Samozřejmě, někdo hru skazí, ale v tom obrovském množství to nehraje roli ... takže je velmi pravděpodobné, že za jednu poslanou knížku se jich skutečně vrátí víc. Někdo si teď řekne o co mně asi jde. Nejde vůbec o ty knížky, peníze nebo co se zrovna posílá. Je to tak trochu zneužití lidské zvědavosti /"i když vím, že je to nesmysl, zkusím to"/. Myslím, že by bylo o moc lepší si raději místo opisování sednout a napsat kamarádům z daleka /opravdově z daleka nebo ze zelena/ nebo někomu udělat radost. Jak? Jakkoliv, jen ne tak nesmyslně !

B.

Krátké osmé začáteční pozdravení má především za cíl objasnit proč 8. číslo vychází až v červnu. Vlastně se to dá vysvětlit jedním slovem ČAS

No, ale teď už čtete a přemýšlejte a kritizujte !!!

9. Plantážník vyjde na 3. expedici Yetti klubu /12.-14. října 1984/- informace uvnitř dnešního /tedy spíše tohoto, čísla.

Ahoj !

PORTA 84

KRAJSKÉ KOLO BRNO

VÝSLEDKY FINÁLE KRAJSKÉHO KOLA PORTY 84 :

1. Classic newgrass quartet + Jonoušek, Vondrák
2. HB stop Břeclav
3. Vědro Brno
4. Fialka Velké Němčice
5. Ozvěna Brno

ve finále soutěžily ještě tyto skupiny - Bystřina Brno, Folk R Ždár nad Sázavou, Mosty Brno a Lokátoři Brno.

Složení - 10 kapel /2 country, 5 folk, 3 trampské/

BYSTRINA hraje styl Ryvolovín /pokud ne přímo wabiho písničky/ sice hezky, ale s touhle hudbou se prorazí jen stěží

FOLK-R sourozenecká folková skupina staví na výborných textech, ale to pochopitelně nestačí

MOSTY hrají převážně spirituály a jde jim to docela hezky

LOKÁTOŘI byli diváky očekáváni jako postupující. Ze začátku písničky stříbrnej byla Ivori nervozní /nakonec se ale rozezpívala/. Ptáci se mi nelíbí, ale skutečností je, že Lokátoři umí zahrát trampů.

OZVĚNA nehrála písničky ve stylu tramp-folk a celkově se jí to nepovedlo ... začalo to žralokovým přefeknutím "chtěli běžet po větvích" místo po stráních, po kterém se čitě slyšel lámal hlas a Pavlu zase ve vleštovkách poslobily nervy.

FIALKA nedávno ještě trampská /či countryová/ se tentokrát dala na folk - hezký, těžký ale přesto hodně zajímavý

VĚDRO bluegrassová kapela, která ve finále hrála opravdu výborně

HB-STOP mají vyrovnaný folkový projev, ale ten má dnes sposta skupin. Jedna jejich soutěžní píseň byla upravená lidová. Nicméně ke druhému místu bych napsal otazník.

JANOUSEK+VONDRÁK Po všech pochvalných člancích a slovech mě sklamal /čekal jsem víc/. Přinesli ošivení, ale že by právě tohle bylo v našem kraji nejlepší? /pozn. to už bych raději nechal postoupit zkrachovalou skupinu Dálka/

CLASSIC NEWGRASS QUARTET prodává vysoce kvalitní newgrass, ale většinu posluchačů tahle hudba nechytí. Poprvé je to pro ne-přípravěného diváka nervový otřes.

SÁL - kinosál Jedranu pro slabých 350 diváků je na krajské kolo až příliš málo /hlavně že městské kolo bylo na vodové pro 3000 diváků/. Vstupenky se snad ani nedaly běžně sehnat

DOBA KONÁNÍ od 13 hod do 16,30 hod. je trochu podivná. Spěchalo se neboť večer se v kině zase prozítalo. Celá soutěž byla uspěchaná, kapely hrály jen dvě písničky.

PORTA se z neznámého důvodu nedostavila v úplném počtu, což znátlo komentujícího Jos. Prudila i diváky. Horší je to, že jejich neúčast nikdo nevysvětlil. Nabízí se myšlenka, že o pořadí bylo rozhodnuto už v prvních dvou večerech /i když to Franta Línhárek, jako člen poroty odzítá/.

SOUTĚŽ měla vyvrcholit právě v sobotním finále, ale celkově to vyznělo spíše tak, aby se Porta co nejrychleji ukončila.

O TRAMPSKÉ HUDBĚ na Portě už toho bylo napsáno tolik ... Ale ona už opravdu je na Portě spíše jako doplněk folku. Takže z našeho kraje do Plzně nejede žádná trampska skupina. A z ostatních ????!
/pozn. teď už víme, že do Plzně jede Ozvěna, protože se písnička Podivnej sen probíjela do finále autorské soutěže/

K PLZNI Letos ne finále nemůžu, ale popravdě řečeno mi to ani trochu nevedí ...

Možná, že by trampska hudba měla udělat svůj festival a nechat Portu svému osudu - jak interpretačnímu tak i diváckému. A o tom se mluví i mezi kapelama, jenže je jasné, že takový festival nikdo nepovolí!

PORTÝR vyšel ve čtvrtek /1/ a v pátek /2/. Třetí číslo nebylo natištěno, takže sobota byla bez čtení. Jinak úroveň Portýrů byla vysoká, což už je dáno jmény z redakce /Silence, Šlach, Tapi,.../ Nás zaujala asi nejvíce anketa "Co si myslíš o současné trampské písni". Dva nejzajímavější názory:

Joe Jégr - V tom našem tramském nářůdku, který důvěrně znám je až nebývalý počet spíše interpretů než naivních konzumentů. Na zřeteli mám ovšem nářůdek opravdový, nikoliv ten jarmarečně portovo-masový, který dělá ze svých idolů bibce a ze sebe také, viz slavnostní povstání při Rose. Tvoří se různé klany, které bych přirovnal k fotbal. fandům, jenže se místo gólů naučily řvát umí a zalamovat po tramsku palec.

Wabi Ryvola - pokládám všechny podobné ankety za ztrátu času. Současné trampska písnička neexistuje. To co se za tramskou píseň vydává je pouze hudební útvar ...

/Pozn. Ta první Wabiho věta je značně upravená neboť přišla v ne-publikovatelné verzi. Pokud jde o jeho názor, myslím že mohl naplno napsat to co vykřikuje když "zažene žízeň", že pořádnou tramskou písničku už dvacet let nikdo nenapsal - naposledy on s bráchou !!!

Názávěr komentář k pořadu Rytmus z Jihomoravského kola Porty :

... převažuje folk, ubývá country, které je rozumné a takřka už vymizely trampske soubory. Při vši obhajobě dramaturgie je ovšem sřejmé, že si to Porta způsobuje sama. Porta před časem zrušila soutěžní kategorie. Tehdy tía nechtě preferovala po léta dominující oblast country. Dnes mimoděk protěžuje převažující folk. A v důsledku ničí trampske skupiny, přestože právě za nimi jezdí na Portu publikum ze všech stran. Srovnajme tvorbu Classic newgrass quartetu třeba s jehličím vanícím násozem Ozvěny nebo Lokátorů. Jak, podle čeho? Podle nějakého obecného fatálního měřítka absolutní hudebnosti. Existuje takové měřítka a lze je aplikovat v hranicích amatérské tvorby. A proč nakonec?

Trampska hudba je dnes uvnitř tří spojovaných žánrů v nejlepším slova smyslu něco jako lišovka. Na druhé straně newgrass je muzika intelektuální srovnatelná např. s moderními jazzovými disciplínami. Už jste viděli festival, na kterém by soutěžila freejazzová skupina s dechovkou? Takže shrňme to. Pokud Porta znovu nepříjme svébytnost jednotlivých kategorií, které sdružuje, do té doby bude hrozit stále se zvyšující nebezpečí, že trampske skupiny budou na Portu jezdit jen jako hosté do galaprogramu nebo do muzeální přehlídky tramských tradic. Já mám navíc pocit, že si tuto skutečnost zatím nikdo neuvědomil!

/Pedor "šuf" Skotal/

Úplně nakonec jen to, že krajské kolo Porty bylo výměchem nejen tramské hudby, ale portě samotné ...

B.

MĚSTO SVOJŠICE

Polovina června patří Svojšicím. Z neznámé vesničky u Pardubic se stane během jednoho dne trampské město. Krásně a vznešeně zní úvodní věta /skoro jako článek v oficiálním tisku/, ale popravdě řečeno má Sluhovrat s trampíngem společného hrozně málo. Červnové Svojšice jsou doslova do písmene přehlídkou trampských skupin. Nenechte se zmást stovkami a tisíci lidí v maskáčích, s nášivkami woodcraftu, s usárnami, ... Není přece těžké se takto ustrojit. Tak mně ty Svojšice připomněly obyčejnou pouť. Když jsme se k nim blížili, přibývalo kolem silnice pořád víc a víc lidí. V okolí amfiteátru řady stánků, proudy lidí se valí tam a zase zpátky. Občas se někde hrají hry, praská se bičem nebo točí lasem. Kamarádi, kteří se dlouho neviděli se potkávají, hledají aztráceji. V amfiteátru je nálada poklidná - i ti co leží "zlomeni" u bečky neotravují. Opilecké řeči se vedou především na dvou místech - kolem občerstvovacích stánků a méně, ale taky - z druhé strany podia.

Vlajka sahají maraton trampské hudby... Nechci psát o jednotlivých skupinách /nakonec je ani nedokážu objektivně hodnotit/, takže jen to co zaujalo:

Olomoucké KLUBKO, o kterém bychom určitě mohli ještě slyšet - je zvláštní a vkusný humor v písničkách.

WABI RYVOLA má opravdu moc dobré písničky. Že jsou staré nevadí - jsou už věčné. Ale přesto si myslím, že by už vystupovat neměl. Píti, zapominání textu, ... ve srovnání se svým hudebním vrstevníkem KAPITÁNEM KIDEM působil dost špatným dojmem. Naopak Kid jako jeden z mála dokázal rozjet svojšický kotel.

Vrcholem programu /a to není jen můj názor/ byl právě Kid a Hop Trop.

Za zmínku snad ještě stojí závěr s BRONTOSAURY - tisícové zpěváni Frenkyho stálo za to. Při hraní téhle skupiny neodmlévám bláhem /jako tisíce lidí kolem/, spíš naopak. Když někdo jako Honza Nedvěd osloví amfiteátr "Kamarádi, ..." - no raději toho nechám. Nicméně právě při Brontosaurech jsem se zasmál nejvíc za celý den. Při skandovaném potlesku dole pod podíem hlouček příznivců se dostal do tranzu. Zkrátka to vypadalo jako na nějaké rockárně, což vzápětí trefně okomentoval Honza Dobiáš.

Tím jsem se dostal k průvodcům večera - ke hraní povídali kromě Honzy ještě Vašek Souček a Dušan Vančura. A povídali výborně. Škoda jen, že soutěže, které svůj cíl /nenechat žít po celou dobu ve víru hudby/ splnily se protáhly a byly jen v té první části. Poslední kapely už musely hrát ve spěchu a i přesto se skončilo až kolem půlnoci.

Noc pak přinesla hraní a zpívání - v té uzavřené části pro kapely hrála Karabina s Pítem staré trampské písničky, což bylo z noční hudební nabídky asi nejzajímavější. Ostatní kapely rychle spěchaly domů.

STÍNY SLUNOV RATU - Nahoře na cestě někdo pohotově využil nedostatku vstupenek a začal prodávat vrácenky /zde nazvané zpátečka/

- Kolem občerstvovacích stánků se potácelo až příliš "nemohoucích" lidí

- Záchody ve spíče nestačily, snad příští rok by už měly nějaké další vyrůst

- Mistr Daněk oznámil smutnou zprávu, že Jarek Nohavica nemůže hrát

- Každou chvíli se ozývá syčení od beček /dlužno konstatovat, že i sodovkové mají takový zvuk/

- Zvukaři se tentokrát nevyznamenal

Celkově však byla organizace na vysoké úrovni. Nakonec i dojem ze Svojšic si vezu o mnoho lepší než jsem čekal.

Olomouc

Sobota, 31. března, 17 hodin, Ivorákův sál Parku kultury a oddechu na Slovanské ulici již je t křka zaplněn. Uprostřed rhonu a posledních příprav je možno spatřit postavy a bylízi košilem a černými vestami, členové SVRHPS - Filorof, Zezulka, Vojacka, Kop a Lobo - se chystají k úvodnímu zahájení živého táborového ohně tj. pětihoďinového programu her, písniček, povíček, filmů za přímé účasti publiku. Po jeho ukončení byl uskutečněn tento rozhovor, ke kterému byl pozván Kop.

-Kop, že nic nenamítáš proti malému dotěrnému rozhovoru ?

-Namítám !

-To nevedí, právě si již odpověděl na první otázku, takže směle přistoupíme ke druhé. Co to je SVRHPS ?

-Spolek volně rozmištných hraěičkářů po světě.

-Můžeš to nějak rozvinout ?

-Je to vlastně pár kamarádů, kteří společně pořádají akce všeho druhu pro pobavení obyvatelstva, tradičně k nim patří 4x do roka Táborový oheň, Svrhpsiády a různé jiné nárazové Recakce.

-Nyní bych se Vás nístře zeptal na jednu důležitou otázku. Máte rád arkvičku ?

-Cože ? Jo zám, jak dušenou, tak vařenou nebo syrovou.

-Mně se tenhle Váš Táborový oheň moc líbil, zajímalo by mne, jak jste se k němu vlastně dostali.

-Založit TO, na to vlastně přišla organizace CHOH/Cholerické odborevé hnutí/, ta to taky domluvila s Parkem kultury a oddechu, zvala na ně trampské a country skupiny, byli zde věci z ochrany přírody, hrály se hry atd. Naše představa je trochu jiná. V záradě se jejich programu držíme, nechceme však z TO dělat vyloženě trampskou záležitost. Například v huěbě chceme, aby zde bylo něco z každého souáku. Těžiště je samozřejmě v trampské a country huěbě. Určité není na škodu, když se tam občas objeví folk, jazz, bluegrass.

Fíčnícky prokládáme hrami a besedami ze zajímavými lidmi, s lidmi co dokážou povykládat o svém zaměstnání či koníčku. U nás se můžou prosadit nové skupiny, písničkáři, lidé snažící se o vlastní literární tvorbu.

-Jak vybíráte pro svůj program účinkující ?

-VHRPS se schází 1x za 14 dní. Tam se domlouváme, co tam ještě nebylo a předběhně uohodneme asi 1-2 zářice dopředu. Víceméně, kdo si na koho vzpomene, kde, kdy někdo viděl někoho vystoupit.

Lnešní Táborový oheň byl opravdu bohatý :

- Prometheus, pásmo k TOSVRHPS
- Samostatný úvod + hra SVRHPS
- Zahajující písnička Chřestýš
- Povídky a písničky Kanařák z Brna
- Ochrana přírody -dišky a vykládání o Jeseníkách
- Poslední záchrana - countryová skupina
- Film z Mohelnického dočasníku
- Ukázka speciální tvorby tzv.Filmové písně
- Hra
- Post scriptum -folkové duo
- Jeskyňáři -dišky z Mladečské oblasti
- Pásmo písní a básní/Kainar a ml.sutoli, vl.tvorba/..Kanařák a kana-
ráčka, z Kroměříže

Pak se kolektivně spívalo, tancovalo a blblo.

Co dodat?Příští Táborový oheň je v září.Na něj jsme zváni jako účinkující.Proto,máš-li vlastní písničky,básně,povídky,dišky či humorné scénky,potouchlosti,filmy, chceš-li povykládat o něčem zajímavém nebo znáš pěknou hru,neboj se a ozvi se

písemně: Igor Samotný Jirovcova 2 Brno 62300

Olga Samotná Tučkova 28 Brno 60200

nebo ústně Semovi a Oláscovi = RAFOU(5)

Trampská píseň

Kabaretní písněvým tématům dominoval kuplet a mnohé z těch populárních obecných not byly hudebním podkladem i pro kuplety trampské. Stačí připomenout alespoň některé: "Kdo vyhovět si nedove-
de," Houby", "Myška" atd. Trampsky laděný kupletový popěvek se stl
dležitou součástí osadního repertoáru a byl později i mostem při
nástupu trampských sborů na kabaretní a divadelní pódia. Byly to
však především romantické pocity poválečné mládeže a dostatek
dobrodružné literatury i filmů, které evokovaly část trampské
písněvé tvorby, souhrnně označovanou jako "Písně s romantikou vzdá-
lených krajů". To je také nejrozšířenější typ trampské písně. Je
zajímavé, že má dva póly: lyrický i epický. Ryze baladistických
typů je sice v trampském repertoáru v poměru k písním lyrickým
nesrovnatelně méně, ale i to je kuriozita, když se poohlédneme po
hlavních okruzích šlágrové produkce. Většina těchto baladisticky
laděných písniček čpí slanou vodou. Prostředí podlounnických ja-
chet, rybářských bárek, osamělých majáků i pirátských škunerů
dalo trampskému písničkáři nejednu příležitost rozespívat příbě-
hy, jež tak důvěrně znal z dobrodružné literatury a filmu. Větši-
na z nich nebyla nikdy nahrána na gramofonové desky a šla jen
ústním podáním od osady k osadě, opísována ze zpěvníčku do zpěv-
níčku. Tyto písně se rodily především na samém počátku trampské-
ho hnutí a když se dostaly v roce 1929 dostávají trampské sbory
k nahrávání gramofonových desek, byla již doba příznivější pro
lyriku, která se více shodovala s dobovou šlágrovou produkcí.
Mnohaslokové písně by se ostatně ne tehdejší gramofonovou desku
ani nevešly. A tak nás nezbyvá, než uvést v naší antologii alespoň
přechodný lyricko-epický typ.

V roce 1875 sjeli Angličané Bradley a Stevens v lehké loďce kanad-
ského původu trať Kaplice-Budějovice-Praha. Po nich v roce 1884
jeli dva Američané z Prahy do Českossaského Švýcarska a pak svou
loďku prodali výrobci lodí Zinkemu z Roudnice, kde se pak vyrábě-
ly první české kanoe. Vlastní rozvoj české vodní turistiky však
začíná až v prvních letech dvacátého století. V roce 1910 známý
propagátor vodních sportů Rössler-Ořovský věnoval prvních deset
kanadských kanoí, dovezených z Quebecu, I. oddílu táborníků při
českém královském Yacht Clubu. A pak přicházely na řadu i house-
boaty: "Pete Vok z Rožemberka" je považován za jeden z prvních,
které také sloužily jako klubovna. Ale historie nám říká, že již
roku 1930 Antonín Frič vlastnil první "chatu" na přemíci, v níž
často bydlel, pracoval a trávil letní měsíce dovolená.
Ze první trampský houseboat je všeobecně považována loď "Oregon",
o níž již byla řeč. "Suché doky" opustila na podzim roku 1921.
Na české řeky vypluly další trampské houseboaty: "Fram", "Bucaneer",
"Pirát", "Oreš", "Paraguay", "Viking", "Berjag", "Orlík" a jiné.
Trampské "námořnictví" bylo tedy živnou půdou i pro odpovídající
písněvou tvorbu. Věnovali jsme si již písním s námořnickou tematikou
epičtějšího typu. Nejvíce se však rozšířily písně lyrické. Ty
budou mít i své odpovídající místo v naší antologii.

Pokračování

Na houseboatech se zpívaly všechny známé trampské písničky a po-
chopitelně i ty, které složil některý člen posádky. Mnohé zůstaly
v naší paměti, a jiné, bohužel, zapadly do zapomnutí. Posádky
houseboatů navštěvovaly často osady a příkladem toho, že tyto po-
sádky byly přijímány do řad suchozemských trampů, je i sloka pís-
ně: "/Osadní již marina bílé plachty napíná,/ zůstavo také na pří-
di, co kapitán nařídí./ Kazarádi, ledy jdou, kotva blouchna nad
vodou,/ pojedeš nahoru k vysněnému táboru./". Alois Škach

VY TO JE ŠTĚ NEVÍTE ?

Jak jinak než, že Brno se opět stalo centrem a kolébkou nového uměleckého světově uznávaného uměleckého směru.

Vedle Pantatizmu, jehož díla sama o sobě zkrášlují, kde-jakou významnou obrazárnu, se začíná prosazovat zcela nový, neotřelý, umělecký směr TESLATISMUS.

Teslatismus se stal směrť, jež rozmetala všechna přímočará schémata, jimiž je náš umělecký svět přímo zasycován a která je možno shrnout do vžitého hesla :MALUJI, CO VIDÍM .

Naopak v Teslatismu dýchá moderní člověk dvacátého století, člověk objevitel, člověk vynálezce.

Ano, Teslatismus zachycuje veškeré předměty, postavy, krajinu, jemné detaily, vlastně vše, co člověka obklopuje jako na obrazovce televizoru československé produkce TESLA.

Xlepy

VODEVŠAD

MALÝ PETR PITT se narodil velkému Petru Pittovi koncem března. A roste prý jako z vody, vlastně spíš jako z hudby ...

VELKÝ PETR PITT se vrací do Osvěny. To bylo asi největší přakvape-ní galavečera PTO. Takže na vysvětlenou - v dobrém se s Osvěnou ro-zešel, v dobrém zase sešel. Zkoušel to i s Lokátory, ale neseslo mu to. Ten návrat vlastně začal na 71. večeru /se Stopou/, kdy Žralok s Čitou počítali už hodiny do onoho slavnostního okamžiku. Pak se jezo na Velikonoce na srub a bylo to ...

AHOJ ! Vždycky jsem byl zvyklej, že se vandráci takhle zdraví. A teď najednou se ty dva dny co jsem sám putoval /a dost vlaky/, a měl větší možnost koukat kolem sebe, mě pozdravil akorát jeden opilec na nádraží ve Frýdlantu /"Ahoj, trampci!" a perfektní cigánskej kluk, kterej si přisedl na lavičku, svědově si mě prohlížel a pak mi s úsměvem podal ruku. Řekli jsme si AHOJ a byli spokojení oba. Nějak se všichni uzavíráme moc do sebe. Asi to bude tím, že dnes vyjíždí ven všelijaká individua /třeba Vašek .../. Ale vážně - vždy jsem si myslel, jak je to perfektní když se podaří někoho přitáhnout k nám, jenže ... jak to dopadá je nejlíp vidět na Portě, stále víc přepřáhané tzv. slušnou středoškolskou mládeží, ale o tom snad až po letošní Portě.

PODIVNĚJ ŠEN Takže nakonec Osvěna na Portu pojede - do autorské soutěže, kam se dostala s Podivným snem. Jinak bylo /již dříve/ Osvěně nabídnuto /i jiným trampským kapelám/, aby přijela do Plzně zahrát k "Sudu" /na otevřenou scénu/. Jako většina to odmítla. Je to zvláštní jakým způsobem se snaží organizátoři přitáhnout trampské skupiny. Co takhle kdyby jim pomohli už při postupech ?

VYPUŠ ! Houkl Flobert, jako již tradičně obklopený chytivejma dívkama, na svého Bena /psa/. Při naší návštěvě v jeho zeleném působišti jsme už dost a dost uvažovali o podzimu, kdy se konečně vrátí, o tom co s Yetti klubem, ... Flobertovo členství ve Společnosti nechtě-ných se povážlivě zakymácelo. Nicméně se snaží rozhlašovat, že ho vážně žádná nechce.

OLD TRAMP BOYS Na Bílé sově /svatbě Žraloka a Čity/ vzniklo volné trampské sdružení produkující klasickou trampskou píseň v klasickém podání. Mezi členy se objevují i Franta Linhárek z Poutníků, Martin z Osvěny, Pitt teď už taky z Osvěny

A TŘEBA SE I KVÁT Můžeme se i bít, můžeme se hádat, nadávat si a přesto to bude moc a moc užitečný. Protože třeba i příliš ostře se mlátit za dobrou věc, aby byla ještě lepší, je tisíckrát užitečněj-ší než si před ústa dávat ubrosek, a úsměvem si tisknout ruku a pak někde bokem nadávat. Tím, že se s Vaškem kvůli táboru někdy pohádáme kamarádství nikdy neutrpělo. Spíš naopak. Někde na vandru, kde o nic nejde, kde člověk nemusí makat ze všech sil, kde se může kolem mile úsmívat a skdekým si kamarádsky povídat, bychom se nepohádali .. Takže asi nebude podstatný jestli lidi m sebe řvou, ale spíš jestli je to k něčemu dobrý...

VELKÁ CENA ZA JAKOU CENU?

Asi by patřilo hodně poděkovat mnoha kamarádům, kterým nebylo s není lhostejné co se děje s našimi lesy. Lidem, kteří v době kdy to vypadalo, že stavbě Velké ceny v Podkomorských lesích nemůže už nic zabránit, bojovali dál a celou věc zastavili. Nicméně začátkem června padlo rozhodnutí. Závodní okruh se bude stavět v posledním zachovalém lesním komplexu u Brna. Byla schválena sedmá varianta, která tuto oblast zasáhne pouze částečně, navíc bude areál oplocený a Svazarm za vykácený les vysadí nové stromy. Na tomhle rozhodnutí už nic nezmění plakátky vylepené po Brně či Svojsická podpisová akce. Takže nezbyvá než všechny pozvat co nejrychleji do Pohádky máje, dokud je ještě pozvat kam.

Pozn. na závěr: Koncem května chystali Brontosauři VUT besedu o Velké ceně s primátorem města Brna, Svazarmovci, ochránáři, ... Soudruh primátor se omluvil, Svazarmovci se také nemohli dostavit a navíc byl Brontosauři čtvrtek v klubu Topas prostě a jednoduše zakázán, stejně tak jako časopis Přeslička !!! A máte to! Kdybyste raději chodili do hospody !!!!!

TRAPSAVEC 84

Letošní 10. ročník dá se říci největší trampské psavecké soutěže proběhne s největší pravděpodobností začátkem září. Velkou reportáž s povídkami s Honzou Dobrášsem, snad i s podrobnostmi o 11. ročníku, ve kterém by mělo dojít k několika změnám přinese příští číslo Plantážníka.

JAK JSME SE POKOUŠELI O ŠMIRGL CROSS

Pro ty co ještě neví o co jde - kolem této soutěže je v co nejkratším čase objet měech 20 brněnských konečných tramvaje s použitím pouze tramvajové dopravy a pěší chůze /nebo běhu/. Vlastně to, že jsme crossovali způsobili Brontosauři /ne skupina, ale hnutí/. Nicméně první tři místa v kategorii mužské patřila nám /vítězný čas Vaška 5,25 hod./ V silně obsazené kategorii ženské skončila na prvním a tedy i posledním místě Míla s časem 6.24 hod. Nápad na tuhle akci nevyplo-dily naše hlavy, ba dokonce ani Tapina, která už vloni Šmirgl cross organizovala, ale kdosi neznámý, který celou věc provedl před pár roky.

KOHO SI ČITA VZALA?

Vlastně úplně cizího člověka neboť poslanec v rozhodném okamžiku se jí dotázal zda si bere Milana Čecha ... Michal Žralok Čech na to jen zíral... Nakonec to dopadlo dobře a tak jedinej kdo svatbu pořádně oplakal byl malej Honzík.

INZERÁT

Nejame inzertní časopis, ale pokud se jedná o skutečně naléhavý inzerát, vždy jej otiskneme. TAKŽE

T.O. SKALISKA

vymění usárny, celty a veškeré příslušenství
včetně boudy "všivý pelech" za 5 pytlů CÉČEK.
Zn.: "Disko s vámi !"

KRAJSKÉ KOLO PORTY 85

UŽ teď se hodně mluví o příští Portě ... Skuteční se změna místa konání /Velké Němčice, Kuřim/? Změní se porota? Bude Portýr vycházet živě? O všem se diskutuje, protože letošek by se už opakovat neměl.

objev KRŠ

Minule jsme vám objasnili fantastický objev katedry Rychlých Šípů. Dnes tedy pokračujeme ...

U jedné posádky jsem našel velitele, jehož určité rysy chování a počínání mne hned zaujaly. Snad už proto, že se jedná o bakteriologické vojsko, pracující s krysy. Ale zpět k veliteli. Zaujala mě především pracka kocoura vyčuhující z uniformy. Po chvíli se plákovník rozpovídal sám: "Jo, studoval jsem s Dušínem, ovšem já jsem po dvou letech přešel na vojenskou školu, Mirek se pak dal na drogy a školu nedokončil. Několikrát jsem ho ještě potkal na koncertu Zelených vest. Teď dělá trafikanta - trafikou totiž zdědil po zesnulém panu Češpířovi. Prý se směřem do Oranžových skal přesunuli i ostatní "šípáci". Víám jen, že Jarka je doцентem filosofie. Bratrstvo - no Bohouš díky své povaze dotáhl to nejvyšší - pracuje na jednom ministerstvu. O dlouhém Bidlu vlastně nic nevím...."

A v tomto okamžiku se do věci vložil docent Pelda. přečtete si jeho zajímavou zprávu:

Při sledování prvoligového zápasu v košíkové mezi mužstvem Aero Odolná pracka a SNPL Žilina jsem si všiml jednoho z hráčů, který nastoupil v brýlích značky Lenon. Po zesílení hlasu jsem vše odhalil. Kapitán Aera Odolné Pracky je zcela a určitě dlouhý Bidlo, který dnes vystupuje pod pseudonymem Josef Bidloch. Jeho hra byla nešťastná a nesportovní což mi také značně pomohlo při jeho identifikaci. Tolik příspěvek Doc. Peldy

A jak jsme se dostali k Rychlým Šípům se dočtete příště. ...

učební pomůcka pro studenty VUTR

BETONOVÍ TRPASLÍČI

Za dlouhou historií lidstva se stavební materiály na výrobu trpaslíků měnily. První nálezy trpaslíků vytesaných do skal jeskynních systémů, dále pokusy pravěkých lidí o vytváření trpaslíků hlíněných, později železných, zlatých, dřevěných a především v poslední době zejména sádrových a železobetonových.

Z hlediska navrhování konstrukce nejalokitějšími jsou právě trpaslíci železobetonoví. Na druhé straně však jejich vysoká životnost a odolnost proti vnějším vlivům hovoří jasně pro ně. Vzhledem k tomu, že v žádné příručce ani učebnici jsem nenalezl přesný způsob jak betonové trpaslíky navrhovat, pokusil jsem se velmi stručně /650 té stránkový výťah z tohoto díla otiskneme/ a srozumitelně celou problematiku objasnit.

Dokonalá znalost tohoto pojednání je vlastně bezpodmínečně nutná pro absolventa vysokého učení trpaslíkářského.

Zatížení působící na trpaslíka

zatížení stálá	- - -	tíha nosné konstrukce trpaslíka, povrchových úprav ap.
- - - nahodilá	- - -	<u>dlouhodobá</u> - přetlaky v místnostech, tepelné účinky, účinky nerovnoměrných přetvoření základové půdy ap.
		<u>krátkodobá</u> - zatížení při přepravě, montáži od doprav. zařízení, při instalaci anéh, vítr, námraza ap.
		<u>mimořádná</u> - zemětřesení, výbuchy ap.

POKRAČOVÁNÍ V DALŠÍM ČÍSLE

/prof. Belmonto/

O VODĚ

V minulém čísle bylo povídání o Nových mlynech, takže teď se budeme věnovat plouhým stráním a Dalešicím ...

HLoubá STRÁNĚ - poměrně málo známá, před zraky lidí ukryvaná stavba vodního díla, největšího v oblasti CHKO Jeseníky, vzdálená asi 5 km od vrcholu Pradědu v údolí Divoké Desné. Jak to tam vypadá nyní nevím, ale před půlročním rokem mi o všem povídal kamarád z Jeseníku. Ochranáři svedli velký boj, aby vůbec žádná taková stavba v Jeseníkách nebyla. Jenže neměli šanci. Údolí Desné, kterým procházela i turistická značka bylo uzavřeno, lesy káceny a veselé se těžké mechanismy projížděly po horských bylinkách a kytičkách, které ochranáři a Brontosauři pracně počítali, aby dokázali, že škody vzniklé zatopením údolí budou nenahraditelné. Nedávno jsem v jednom nadšeném článku se dočetl, že jde o perfektně zorganizovanou stavbu, která nenarušuje horský ráz krajiny a provoz nejbližších osad /Kouty nad Desnou/ a že většina místních obyvatel o téhle stavbě ani neví ... !!!

DALEŠICE - Přehrada opravdu moderní - stavba s přídatnou nádrží Mohelno, ze které se v noci voda čerpá zpět do Dalešické nádrže. Tuhle stavbu postihl velký selár - při hloubení základové jámy pro vypanou hráz se stěny výkopu sesunuly /naštěstí se nikomu nic nestalo/, ale hloubit se prakticky začalo znovu. Takle přehrada stále přírodu nějaké lesy a trampy hezké údolí. Nicméně, já se Dalešice líbí. Asi proto, že tu ještě /zatím/ člověk nepotká moc lidí /nanejvýš rybáře/, protože břehu jsou tu většinou příkré a samé skalky - bloudit po nich dá dost práce ..

T Á B O R

Po zkušenostech ze minulých let, kdy počet návštěv na našem táboře se stále zvyšoval jsme se rozhodli : Pokud se chcete za námi podívat, přijďte. Rádi vás uvidíme, ale ... Návštěvy nesmí narušovat chod tábora a musí se podřídít programu dne. Protože v minulých letech návštěvy u nás pobývaly zdarma a vedoucí a hlavní instruktoři platili značnou sumu bude poplatek za jídlo pro každého 10 Kčs za jeden den. Platit nebudou pocho-pitelně ti kamarádi, kteří nám pomáhali tábor stavět. Dobu trvání návštěvy jsme nestanovili, aleo žádnou stálou návštěvu nestojíme. Případné problémy si vyříkáme a na požádání návštěva musí okamži-tě opustit tábořiště!

Pík za pochopení /tohle je totiž jediná šance,
jak udělat opravdu dobrý tábor/

ES. PS BRNO III

XIII.

1984

HERMANEC

Mohyla něma'...

Malej kousek pod Lysou, ve výšce asi 1000 metrů nad mořem, bokem od turistické značky stojí památník. Není z vyblejkaného mramoru se zlatým písmem, neleží u něj věnce se stuhami a přesto tahle mohyla není opuštěná. Každou chvíli se u ní zastaví nějaké postavy, přečtou si z vybledlé destičky zvláštní text /v téhle době zvláštní/, případně vytáhnou kdesi ze svých zavazadel kámen a přiloží jej k těm stovkám a tisícům již přinesených. Proč?

V říjnu roku 1946 se oddílová rada 30. junáckého oddílu v Ostravě rozhodla uctít památku pěti skautských vůdců, popravených gestapem za organizaci mládežnického odboje. Na Ivančenu vstýčili prostý dřevěný kříž a na něj umístili zapečetěnou lahvičku s nápisem uvnitř uloženým vyzívajícím kolemdoucím, aby položili kámen a vytvářeli tak mohylu. Přicházeli junáci z celého Ostravska, náhoční kolemdoucí, turisté, trampí, lesní dělníci, ... a mohyla rostla.

Dnes už junáci k mohyle nepřicházejí, tedy správněji řečeno přicházejí, ale ne jako junáci ... Takže každým rokem kolem 24. dubna se rozevíší propisky příslušníků při kontrolách na nádražích v Ostravici a Frýdlantu. Obava se skautského hnutí? Proč?

Čím více se bude "režim" bránit /zde spíše útočit než bránit/, tím hůř to pro něj vyzní.

Co vlastně chtějí? Aby mladí lidé přestali jezdit na svou mohylu uctít památku kamarádů stejného ražení a smýšlení, kamarádů, které stála válka života?

A mohyla roste pořád víc - trampové, osady, sportovci, tláči, ale i pionýrské skupiny a oddíly přidávají své kousky ...

Tohle všechno má ale taky druhou stranu mince. V mnohých případech je právě ta pololegalita Ivančenu přitahující. Někde nahoře je i ten můj kámen, ale ten kámen je vlastně jen malým kouskem díků.

Ty ostatní patří partyzánům na Kůňhyní, podlejm obyčejnejm lidem kdekoli, kteří mají zásluhu na tom, že teď můžeme vyjíždět ...

A jezdit jen na Ivančenu a uctívat jen tyhle oběti? To je obyčejná omezenost, možná ještě horší než ty kontroly na nádražích !!!

... vlastně jsem na Ivančenu dorazil s trochou štěstí. Z Frýdlantu jsem vyšel před polednem za pobouřkového dusna. Za chvíli se vyhoupl na obzoru hřeben Beskyd a tak jsem očima hledal, kde by asi mohyla mohla být. Vlastně jsem věděl jen to, že je kousek pod Lysou a viděl jsem pár díků. Šlapal jsem pořád k hřebeni a už jsem si myslel, že jdu blbě. No ale nakonec jsem vyšel přímo pod ní. Takže jsem se dostal ke "hřebě" zezadu. Popchopitelně, že první kámen, kterej jsem uviděl nesl nápis TO Ontario Brno ... Zrovna nahoru rovnal svoje kameny nějaký pionýrský oddíl z Olomouce ... Rozloučení přišlo velmi rychle - zatáhlo se, zahřmělo, začlo pršet a blesky kolem lítat, takže nezbylo než pádit dolů.

TRAPSAVEC

Tentokrát se vrátíme do předchozích ročníků, protože letošní Trapsavec sice již vyhlášen je, ale proběhne pravděpodobně až v září. Takže další Plantážník už přinese vítězné příspěvky. Začneme u toho nejlepšího - povídky, která je považována za nejlepší výtvar všech Trapsavců.

REKVIEM ZA MILICU

Ležela v trávě jako by spala. Mlčky jsme stáli okolo ní v naději, že každou chvíli otevře oči. Urputně jsme odháněli myšlenku, která nás přesvědčila o opaku. Patřila nám všem, i když Bill toužil aby patřila jen jemu. Byl jsem přesvědčený, že ještě i teď, když tady stál jako skála, neuvědomoval si, že chtěl něco nemožného. Bílý Ještěřák zarosenýma očima hleděl tupě před sebe. Tvářil se, jako by se celá záležitost týkala jen jeho. Nosil jí kytaru, vařil jí čaj z jahodového listí, dokázal se s ní podělit o poslední cigaretu. Ne kamaráde, ani tobě nepatřila. Ani jednou jsi nepoznal jak daleko byla duchem od tebe. Starej VáK stál se stáhnutými rty jako socha. Neviditelný vítr si hrál s jeho ryšavými vlasy. I on se domníval, že v této společnosti má jen on právo na smutek. Vždyť jak ráda poslouchala jeho trampské písně, kolik nezapomenutelných chvil strávili spolu u táborového ohně. Přitulení pod jednou dekou, aniž o velké lásce, ale každý o jiné. Kamaráde, ty jsi nebyl pro ni nic víc než dým z cigarety. Ještě jsem tady já, Motýl, který jí obletoval v naději, že získá její srdce. V jedné chvíli se mi zdálo, že se mi to podařilo. Bylo to tehdy, když mě políbila. Ale byl to polibek kraťoučký, bez vášně, takový, jaký dává matka dítěti. Dnes už vím, komu patřilo její krásné mladé tělo: lesům, loukám, květům, ptákům, slunci, hvězdám vánku, bleskům. Ale nejvíc patřilo fece, která si ji vzala ...

/ MOTÝL /

JACKU LONDONOVI

Jo, Jacku, půjdem se rvát
všude se budem rvát
a nejvíc se snílky
kteří ani jednou
nezačali pěstí
protože jejich snění je tak
vohromné, skvěle velkoblepé -
že musí brečet
když chtějí řvát.

Budem se rvát
protože je nádherné mít zkrvavenou tvář
protože krev - to je láska
A pro ni se budem rvát
a všem křičet,
že láska je jako v žalučku nůž -
a v té křeči /vždycky poslední/
se chce tolik
žít.

/ SINT /

VČERA V NOCI

Včera v noci jsem postavál na louku
Prázdnou sklenku
Ráno byla plná rosy
Ptal jsem se rosy: Kdo jsi

Odpověděla že z nebe
 A že jí vyplakaly k slunci
 pozemské děti
 stál jsem uní dlouho
 a díval se k slunci

/ M. BRĚŇ /

PRAVDIVÁ POHÁDKA

Bylo a je, zemí středoevropskou se vládl ochmýřený skoromuz. Vlastnil hudební nástroj, v němž jen znalci poznali kytaru. A on s ní byl pověstný u všech táborových ohňů. Máje zapovězeno zpívat ve všední dny, aby jeho hlas nebyl zaměněn se sirenou konec šichty oznamující, vyžíval se zcela ve dny vandrovní. Jednoho večera již zábava vážla a lid trampský kolem ohně dřímá, uchopil jeden ze svých tři akordů a prsty raskácky drbaje spodek strun, začal pít. Národ trampský nejse plně při vědomí, jal se kátí ze svých hříchů, domnívaje se, že troubí andělé k soudu poslednímu. Leč pohled na trubadúra je uvedl do tvrdé pozemské reality. Planoucí líce, skromný porost na bradě, šlachovité zkřížené nohy v šortkách a ten hlas. Nikde neuslyšíte takovou kombinaci tónů, stupnic, barev, výšek a poloh v jedné obyčejné písni. Lidé jsou povah různých. Ti co vlastní hudební sluch se chystali k soudu lynči. Leč ostatní se zaujetím naslouchali akordu tvrdé G. A ti co již vícekrát slyšeli trubadúra a měli šok dávno překonaný, se nerušeně oddávali spánku. Píseň střídala píseň. Co to? Nový akord! Lahodné D! Skvělá árie! Hlas kolísá v nadoblačných výšinách. Lid šílí. Zpěvák také. Ale ... hlas se zlomil. Nebohý hrdina lomcuje zarezlou mechanikou kytary. On chce ladit!!! Proč? "Kamarádi," zavzlyká, "já se slyšel! Já dostal hudební sluch! Jak to můžete poslouchat? Kam spěje slavný hudební národ?" Leč nadpřirozená síla jej nutí vsít kytaru a hrát. S tváří skřivenou nepopsatelným utrpením mlátí do nikdy neladěné kytary. Trpí, jeho muka jsou strašná. Nemůže přestat hrát, neztratí svůj absolutní hudební sluch. Trpí za nespočet zničených hudebních sluchů svých posluchačů a následovníků. Říká se, že jej vysvobodí ten, kdo naladí jeho kytaru a naučí ho alespoň pít akordů.

/ RIKI /

JEN PROTO

Hej tuláku
 co dřel, kradl a čpěl špínou brlohů
 který ses pral o skejvu chleba se svými dětmi
 a prohrál, jen proto, aby neplakaly

Hej tuláku
 co plál na růžové lodi romantiky a nesplnitelných snů
 pod černou vlajkou pirátů
 a doplul jen proto, abys poznal kousek štěstí

Hej tuláku
 co sedíš na nárazníku s bolavou hlavou od rumu
 který ti zaplatili, abys zmizel
 jen proto, že nemáš frak a bílou náprsenku

Hej tuláku
 co zápasíš s příbojem vln nenávisti a pomluv
 a zpíváš s "Mysem dobré naděje"
 jen proto, abys zůstal člověkem

Jdu s tebou tuláku
 Jen proto !

/ DEWI /

Karpatské hry

ČTVRTÁ
ČÁST

... mnoho je i turistik a turistů. Dlouhá řada od těch, na kterých leží duch tíže mamonu anesvobody až po lehkonožné ptáčky. Ty první nelitují, svůj žernov si sami ještě platí. Prodali svou neschopnost se o sebe postarat cestovním kancelářím. Vrací se s nezasloužených cest velcí neosvěženi, a pocitem jako by sáhlali lahodnou snídani, oběd a večeři v jedné kádí a brečku naráz vypili. Odvážnější břicháči - turisté usedají do vlastních, většinou výbušnými a páchnoucími motory poháněných strojů, duch tíže pak na nich sedí od začátku do konce. Asfalt připoutává a stahuje k zemi. To nejsou praví poutníci, podřídili se hmotě. Pánové s tlustými lýtky a shlupatými podkoženkami patří již ke královské třídě turistů - těžkých poutníků. S velkými batohy hřbetolamy procházejí přírodou, nezdídka hornatou velmi bytelně a zajištěně. Milují spolky sobě rovných. Hlaholí a společně loví turistické odznaky, plakety, diplomy. Jsou slii turistické ženě. Přicházejí voční turisté, cyklisté, horolezci - nádherní poutníci, ale nemohou jít všude. Duch sice volně a sálně vane, ale tělo je připoutané k vodám aločkám, silnicím a obručím, skalám a provazům. Nejsou lehcí. Vědecké expedice již dnes nejsou putování - tuny železa, povinností, jídel a odpovědnost znemožňují lehkost a radost. A proto budu, bratříčku, psát jen o nejlehčích poutnících, o ptáčích mezi poutníky. Putují ve slunci i v dešti buď o samotě nebo ve společenství lehce bez starostí. Chudoba - největší svoboda. Puťák, vandr, čundr - tlupa chlapců a dívek. Kam dojdou tam ulehnou, kde se jim líbí, tam se zdrží. Mnoho lidí by taková existenční nejistota zahubila, ale jim prospívá. Nejistota uchovává duševní pružnost a jas. Nevědí dne ani hodiny. Nemocemi málo trpí - zmoknou-li, uschnou. Jsou odkázáni sami na sebe a jejich pýchou je rovnováha mezi mnohadenní soběstačností a co nejlehčí tornou. Je to nezbytné, protože jenom při lehké torně může duše opustit tělo a poletovat nad ním ve větru a radosti, která je smyslem lehkých dalekých cest. Mnoho užitečných vlastností tříbí taková putování. Skromnost, nezávislost, vytrvalost, překonání strachu, úctu k zemi i domorodcům. Tvář mi dosud žhne. Víš co je na lehkých cestách nejpopojnější, bratříčku? Svoboda. Uchvacující proud svobody od sladkého jítfního probuzení a nadechnutí hlubokého až elastně zabolí v klíčnících jamkách po večerní usínání, které zalehne bezvládné tělo jako teplé huňaté zvíře. Jen cesta ti dá svobodu, lehkonožný ptáčku! Neznámo před tebou, neznámo se tebou, vetříc ti běží jen tchoří tlapy noci.

BIHOR - Propastné hory

Kraj ponorných řek, kraj propastí v horách. Nikde v Rumunsku není skvělejší říše vod, které se propadají do země a vod, které z ní vyvěrají. Vod, které mizí v jeskyních a kdesi z jiných opět vytékají. Ovce spásají smaragdovou travu závrtů a do slepých dolin vtékají potoky, ale ven nemohou. Na jejich koncích se v bahnitých nálevkách krouživě propadají do podzemí. Sta metrů hluboká trojpropast Ponorských hradů. Vody se řítí do tmy, do hlubin padají i přízračná zelenavá světla propadlých stropů. Na bílé útesy nahore svítí slunce. Hmyzí ticho západních hor. Pomorské hrady nelze projít podzemím, k vývěru řeky Galbeny musíš přejít horský hřbet, za kterým řeka opět vyvěrá ze skály. Ve středu těch hor najdeš jen padíšskou chatu. Všude nečvábna místa na táboření, na dnech dolin chladné noci. Indičtí buvoli arni přecházejí za tmy kolem tveho přístřešku a něžně krkají.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍSTĚ/

wwwwww
ROMANCE
wwwwww

Noční nebe nad městem •
zelené od neónů
se potácí jak opilý ločník
a hvězdy i přes tu čárku
jsou cítit okurkovým lákem
Krasavec bílý měsíc
si strčil dva prsty do krku
a svrací
šaměvy, rady do života vyčichlé
pivo a čistý lín
až skončí odvěču ho do postele
vždyť celé noci nespí

A potom následuje můj zlatý hřeb
programu:
žongluji a láhvemi, v každé trochu vody
písku a slepeného peří
a v jedné ještě srdcová dáma
napůl rozmočená
musím to dělat rychle
aby nebylo vidět tu spláhlou kartu
na kterou se prohrává
Také to nesmím zkazit
Střepy z těch lahví
by vypadaly nejapně
jak opálená milionářka v nylonových plavkách
škubající na floridské pláži
martínskou- husu

Končím bez potlesku
Ráno mě uvidíte
jak krmím racky nad řekou
svým povídáním
a plivaje na oblohu
dělám obláčky
protože božský měsíc
ná kocovinu
a někdo to přece musí dělat
než pojedou lidé do práce

/VÁCLAV HRABĚ - - - STOP TIME/

Experimentální poezie

SMYSLNÁ POEZIE O DŮLEŽITÉM POSLÁNÍ AUTA PLNÉHO DLAŽDIČEK

vezlo auto dlaždičky
a řidič měl kašel
vezlo taky flaštičky
co je šofér kdesi našel
Auto mělo důležitý úkol
závozník však musel
nikdo netušil nic vůkol
Mezitím na korbě dvě dlaždičky
praskly pouhou závistí
že nevypadají jak ty flaštičky
a nejsou šoférovou koristí

POUČENÍ:

Závozník, který často musí
i na zapadlé silničky
protiví se obyčejné dlaždičce

HÁDAVICE

Hádala se zářivka a odstředivka
"Vy, paní, ze všeho jen ždímáte, vy odstředivko!"
"A vy, ženská, jenom se blýkáte, vy zářivko!"
"Pche, jak by člověk viděl kdybych nechtěla svítit,
vy odstředivko!"
"Jo, ale beze mne by vůbec nešlo žít,
vy zářivko!"

A jak to občas přijde
náhoda sama vynesla soud
prostě v síti vyplí proud

POUČENÍ:

Jsi-li s něčím spojen příliš pevně
neposuzuj se bez všeho, jen zečně

Tato experim.poezie je věnována jednomu bývalému dobrému trampskému písničkáři, který se časem stal "populárním umělcem" ...

MISTR NA LP

Kámoš poslouchá rád skřeky, proto má v oblíbě diskotéky
včera přišel z jasně velké, byl spokojen celkem
ještě v rytmu diska cosi pro sebe si píská
Pak se zamyslel a řek: "Víš co je hit diskoték?"
Regge už je v tahu na to nemá nikdo hlavu
rock k úpadku má kroek, střední proud jen slabě může dout
jazz, blues, country to už na deskách se hrálo
jenže to vše bylo slabé proti tomu cose včera dalo.
Představ si - vánoce, diska a stromek plnej baněk
a do toho z repráků line se k nám wabi daněk
To ti byla špica, hrál nějaký Onderout, zaplnil s ním každej kout
Holky začly potom šílet, dupat, svíjet se a kvílet
Kotvald s Hlohem, Vávra, David přestali je rychle bavit
Tahle Rose to je deska - jednička diskoték včera i dneška

POUČENÍ:

Nevadí, zase bude líp ??????????

B

PRVNÍ KRÚČKY

Jednoho říjnového dne, takhle navečer, třebaže se odpovědní lidé měli uvědomit možné tragické důsledky svého počínání, srovnatelné snad jen se zánikem civilizace, jsem byl zplozen. Chápu, že již tímhle faktem jsem proti sobě popudil většinu soudných lidí, ale sám na věci nenesu žádnou vinu a proto veškeré výčitky nechtě nejsou spojovány s mojí osobou. Mohu však odpovědně prohlásit, že v případě realizace původního záměru, bych mnohem častěji a ve větší míře dostával nervové soustavy bližních do stavu přechodné deformace. Měl jsem být totiž krásná dívka.

Uved po oplazení jsem se měl čile k světu a keukal jsem, kterak bych se v tomto příjemném prostředí na celých devětat měsících zařídil. Přiliš si z toho nepamatuji, ale jak se znám z příručky Dospíváte v muže, kapitola Vývoj zárodku, určitě mne nenapadlo nic chytřejšího než se začít ryhovat. Pak jsem svou hmotnou schránku nenápadně přemístil na výhodné místo, kde jsem jakou-si hadici přijímal potravu. Podle svých nynějších dispozic soudím, že to bylo velice záhy.

Z ráje jsem byl vypuzen ve čtvrtek 13. 6. 1983 Samozřejmě, jiný den by nebyl způsobylý pro tak ošemetnou záležitost, ale přesto lze pozorovat jistou přízoň osudu v tom, že mé karczení nebylo nakutečně dne 13.3. roku 13 13 ačkoli na tento termín byl jedním z nejpravděpodobnějších.

Díval jsem se na ten svět, jež mi byl přisouzen a uvědomoval si jeho skutečnost. S vyvalenýma očima jsem s ním dokonce diskutoval: "Ty světe, já už o tobě vím, teď je řada na Tobě, abys Ty věděl o mně". Vřask švihem přiložená ruka na belé půlky pozadí radikálně ukončila mou meditaci a vyzvala mne k prvnímu pláči.

"Bude to chlap jak hora" usmál se pan doktor, když si odělával sterilizační rukavice, aniž by tušil, že ne příliš daleko bude od pravdy. Byl bych mu na to něco odpověděl, něco obzvláště jadrného, protože ~~našpennáhnáhnáhná~~ to, že mně pomohl na svět, naznamená, že mně může lískat, byť by se jednalo o moji náhrudní tvář. Nic mne nenapadlo a proto jsem necítil potřebu artikulovat. Proč taky. Vždyť jsem své myšlenky a pocity mohl formulovat přesně a jaaně. Líbilo se - mlčel jsem. Nelíbilo se - odkryl jsem dutinu ústní a začal jsem vyluzovat ječivé, vysoké, disharmonické tóny. Nevěděl-li jsem zda-li se líbí či nikoli, pro jistotu jsem disharmonizovat rovně. Přitom mé vyjadřovací prostředky byly značně nakažlivé a snadno se rozšířily na všechny uživatele domácnosti. Zvláště s ba-

